

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת תצוה

בגדים ומשמעותם

"וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶם וּמַעֲלִיל וּכְתָנֶת תְּשֻׁבֵץ מְצַנֶּפֶת וְאַבְנֵיט וְעֹשֵׂי בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אַחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֵנוּ לִי" (שמות כח, ד).

בפסוק מוזכרים שישה בגדים שהתורה מעידה עליהם כי הם "בגדי קדש":

החושן והאפוד הם שני בגדים הנלבשים יחד, ובשניהם חקוקים שמות בני ישראל. הרי לנו שני ממדים באהבת ישראל, הנושאים שיעור חשוב מאין כמוהו לכל הורה ולכל מחנך: השמות על כתפות האפוד מסמלים את תפקיד הכוהן להנהיג את ישראל ולדאוג לשלומם, והשמות על החושן המונח על הלב מגלים שההנהגה אפשרית רק כאשר היא נובעת מאהבה אמיתית לכל אחד ואחד.

המעיל הוא הבגד העליון, המכובד. התורה אוסרת ללבושו אם יש בו אפילו קרע קטן, ללמדנו שהאדם צריך להקפיד על הופעה חיצונית מכובדת.

הכותונת מונחת על הגוף מתחת למעיל וכמעט שאיננה נראית, ואף על פי כן התורה מכנה אותה "כְּתָנֶת תְּשֻׁבֵץ" – העשויה משבצות לנוי (רש"י שם). הכותונת מלמדת אותנו שכשם שהאדם צריך לדאוג להופעתו החיצונית כן עליו לדאוג שפנימיותו תתאים להופעתו, שיהיה תוכו כברו.

האבנט הוא חגורה המפרידה בין שני חלקיו של גוף האדם – בין החלק העליון, החושב, לחלק התחתון, היצרי. חובה עלינו לדאוג תמיד שהראש והלב ינהיגו אותנו, ושלא ניגרר אחרי היצרים אלא ננתב אותם לדרך הראויה.

המצנפת היא המקור לחובת חבישת הכיפה בימינו, המזכירה לנו שאין אנו שולטים בכול – ונוטעת בליבנו קצת ענווה.

שאול דוד בוצ'קו